



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 48. Quorumdam Regularium subjectio, aliorum pertinacia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

a Baccalaureo Massiliensi, alioque ad Sæc. XVIII.
 miserit, sub idem quoque tempus Lor- A. C. 1721.
 detus die vigesima Februarii Tolosæ
 hanc propugnabat thesin: *ad peccatum
 mortale vel veniale prærequisitur expressa
 cognitio malitiæ moralis, vel expressa du-
 bitatio, ne actui eliciendo malitia moralis
 inexistat.* Eapropter Aurelianensis
 Dux Cardinali du Bois negotium de-
 dit, ut Lordetum ad revocandam hanc
 propositionem compelleret. Denique
 theses, quæ die nona Julii in Sorbona
 Præside Rectore Montempuis de gratia
 Christi propugnari debuissent, supref-
 fit, eoquod plures fuissent expositæ
 propositiones æquivoce, ex quibus ve-
 nenum extrahi posset.

§. XLVIII.

*Quorumdam Regularium subjectione,
 aliorum pertinacia.*

Haud segnius supremi quorumdam *Dorsan.*
 Regularium Ordinum Superiores a l.c. p. 75.
 veritatis semita devios reducere, &
 ceteros in debita subjectione firmare
 adlaborabant: Ex his præcipuus erat
 Dionysius San - Marthanus supremus
 Congregationis Benedictinæ S. Mauri
 Præpositus, qui suadente Scalonio
 Præsule quamprimum Innocent. XIII.
 Divi Petri Cathedram concendisse com-
 pererat,



Sæc. XVIII. pererat, mox epistolam encycli-
A.C. 1721. cam ad omnes suæ Congregationis

Conventus perscripsit, eosque hortatus
est, ut opportunissimam grave Con-
stitutionis negotium modo Congregatione
imo toti Ecclesiæ proficuo absolvend
occasione non prætermittant, proin
neo electum Pontificem æqui bonique
studiosissimum, & de hac controveria
plene instructum literas gratulatorias
mittant, simulque omnibus ejus iustis
sinceram, & filialem obedientiam tan-
digno Christi Vicario debitam pro-
teantur. Eadem vero occasione hi
idem Præpositus eis ob oculos posuit,
quod si adhucdum sese submittere can-
tarentur, extrema quæque non modi
a Pontifice, sed & a Galliarum Regi
pertimescenda haberent: Elegerunt
PP. Prædicatores in supremum sui Ce-
dinis Magistrum in comitiis die trigesima
prima Maij Romæ celebratis &
Patrem Augustinum de Pipia Præfide
Cardinale Davia, qui eidem nomine
Pontificis instillabat, ut antiquæ
Thomæ Aquinatis doctrinæ insistens
novas opiniones in sui Ordinis Scholi
invehi præpediret, hac enim, addens
Cardinalis, ratione sacræ Sedis grati-
& favore sese dignum reddere posset.
Eapropter novus hic Generalis moni
epistola encyclica omnes sibi subiectos
hortauit.

hortabatur, ut S. Thomæ doctrinam Sæc. XVIII.
immoto studio propugnarent. Insuper A. C. 1721.
Pater Le Roy Cisterciensium Generalis
quatuor Religiosos, qui Parisis suas
appellationes innovarunt, ad alia exu-
lare jussit monasteria. Non deerant ta-
men ex Monachis Congregationis S.
Hidulphi, qui ad Superiorum suorum
vocem aures obturarent, cum autem
jam anno priori die secunda Decembribus
suam appellationem in pleno confessu
innovasse compertum esset, ac suam
declarationem typis impressam vulgas-
sent, ingens contra eos mota est tem-
pestas, atque inter eos præcipue P.
Theodoricus de Viaixnes, qui præci-
puus hujus pervicaciæ Author audie-
bat, in exilium detrusus est; nec ta-
men hujus suppicio ceteri sapere cæ-
perant; unde in eos tanta populi aver-
sio, ut dum in Abbatia S. Sulpitii reli-
quiae hujus sancti die decima septima
Januarii pro more non sine maximo
populi concursu colerentur, scheda
majusculis literis scripta Ecclesiæ fori-
bus affixa legeretur, hujus tenoris:
*Monentur omnes, ne Ecclesiam hanc acce-
derent, minus sacram Synaxin ab horum
Monachorum manibus recipiant, quia sunt
hæretici, Schismatici & Excommunicati,
quibuscum in Divinis communicare non licet,
quin eorum sacrilegiis participetur, Idem
vobis*

Sæc. XVIII vobis observandum est cum ceteris Appellantibus.
A. C. 1721.

Eadem die Defendio Ecclesiæ Cathedralis Canonico & Capituli Promotori epistola ignota manu scripta tradebatur, qua significatum, omnibus mīrum videri, quod ipse, utpote Promotor, & fidei, sanæque doctrinæ studiissimus pro officii sui debito Appellantes nondum infectatus esset, id ver tandem ab ejus probitate & religione desiderari. Spernebatur primo hæc epistola, eoquod hic Canonicus desuper interrogatus responderit, quod illius autographum in ignem conjecisset, exactius vero Regius Procurator in Sche dæ Authorem inquisivit; & ipse Abbas sibi de injuria satisfieri petiit, cui etiam omnem opem & operam publicebatur Cardinalis de Gesures, haud le viter exacerbatus, eoquod libellus manuscriptus in Bituricensi urbe sub titulo *Philotanus contra Constitutionem impune per Nobilium fæminarum manus versaretur*, cum tamen hic libellus summo Pontifici, Ecclesiæ, & Episcopis injuriosus, necnon Regiæ declara tioni contrarius esset: quamvis autem Cardinalis per suum Vicarium Generalem hunc libellum ex Nobilis cujusdam Matronæ manibus eripuisset, aliorum tamen artibus factum, ut res indecisa permane.

permaneret. Majorem sibi molestiam Sæc. XVIII.
accersivere Patres Oratorii vel ex Jan- A.C. 1721.
senianæ hæresis labe, aut illius suspi-
cione. Eorum spirituali regimini jam
per octoginta octo annos subjectæ erant
Rupellis Moniales, quas *Ursulinas* vo-
cant; accusabantur hi Patres quod inter
illos nonnulli appellassent, quo circa Epis-
copus, eis non modo inhibuit, ne ha-
rum Monialium conscientias modera-
rentur, sed etiam Monialibus injunxit,
ut rem Divinam peracturis vestes Sa-
cras denegarent: Hæ vero Regiæ im-
positi silentii declarationi insistentes in
festo S. Ursulæ a Parocco in eorum
Ecclesia celebrante sacram Synaxin re-
ceperunt: Re comperta Episcopus eas
Sacramentorum usu interdixit, donec
pure & simpliciter Constitutionem ac-
ceptassent: Hæ igitur in arcto positæ,
cum literarum ignaræ ab aliorum ore
ac ductu deprehenderent, Constitutionem
pure & simpliciter juxta Noaillii explica-
tiones acceptarunt, moxque Sacramen-
torum usui restitutæ sunt. Verum id
reprobantibus Jesuitis, Episcopus has
Moniales adegit, ut Bullam sine ulla
explicatione tanquam *Regulam fidei* ac-
ceptarent, & appellantes pro hæreti-
cis haberent, cum autem id facere de-
trectarent, Episcopus eas, donec ob-
temperarent, Sacra mensa exclusit.

Que-

Sæc. XVIII. Queruntur hæ literis suis apud Regi
A. C. 1721. Regentem, exponunt, se ferventibus
hisce controversiis semper exactum fer-
vasse silentium, illudque se integra fide
servaturas pollicentur: Sed incassum
omnia: prohibentur insuper, ne ado-
lescentulam Sacra veste induerent:
Tandem vero die vigesima septima Fe-
bruarii Episcopus cum Thesaurario Ca-
thedralis Ecclesiæ, duobus satellitibus
& aliquot Canonicis Asceterium acco-
dit, & a Præposita quærerit, an ad suas
literas responsum a Regni Regente ac-
cepisset, & non exspectato responso
subjungit, Præfules Senatus Ecclesi-
stici decreuisse, illas a Sacramentorum
usu & in suam familiam cooptandi fa-
cultate privandas esse, donec Con-
stitutionem in sensu Pontificis sui
Episcopi sine restrictione recepissent:
Tum vero reponunt Moniales, quod
eam in sensu, quo illam Ecclesia rec-
pit, & Rex recipi jubet, & Francia
Clerus recepit, acceptare velint, &
quod quidem olim ad manus habuissent
Quesnelli reflexiones, eas vero ad Epi-
scopi iussa suppresserint. Nec tamen
adhuc satisfactum Episcopo, qui illis
quoque imputabat, quod Christum
non pro omnibus, sed solis Electis
mortuum esse teneant. Profitentibus
tamen omnibus, se credere, quod

Chri-

Christus fit mortuus pro omnibus, me-
rata tamen sui Sanguinis non omnibus
fuerint applicata: tandem interve-
niente Regia auctoritate ab ulteriore
molestia immunes permanfere: Patres
tamen Gaffarelus & Boyerus, qui fe-
posita omni moderatione & reverentia
sæpius in Constitutionem invehebantur,
exilio multati sunt, omnesque Semi-
naristæ eorum curæ commissi, qui suas
appellationes innovarunt, a sacris Or-
dinibus excludebantur, atque initiatis
Concionandi, & Confessiones excipiendi
facultas denegata est.

Harum dissensionum vapores in fa-
cras etiam solitudines penetrasse,
Virosque ab omni pene hominum con-
sortio infecisse cernebatur; cum enim
in Rhementi Diæcesi Prior Carthusiæ
de Monte Dei habito Regulari Conventu
sigillatim omnes Religiosos moneret,
ut corde & animo omnibus in Consti-
tutione contentis sese subjicerent, cun-
ctis plenam obedientiam spondentibus
solus quidam viginti octo annorum Ju-
venis P. Guilielmus Jallobertus decla-
rabat, se solitudinis suæ amore abstra-
ctum de controversiis ob Constitutionem
exortis edoceri, haud curasse,
exactum tamen hucusque de hisce re-
bus servasse silentium, nec se posse erga
decisiones sibi omnino incognitas sub-

Hist. Eccles. Tom. LXXI. P. millio-

æc. XVIII.
A.C. 1721.



Sæc. XVIII. missionem cordis & animi pollicent.
 A. C. 1721. cum ergo a suo Superiore provocatus,
 se subjicere nollet, instructis judiciis
 actis ad perpetuos damnabatur carcerares, aet ejus Parente ad Parliamentum
 recurrente inde liberatus est. Tan
 ingens turbarum, malorumque incendiis
 fuscitavit unica scintilla, quæ n
 a quibusdam privatam suam recensu
 excoctam opinionem tuendi prurigin
 fuisse insufflata, & ab aliis se se oppo
 nendi ac contradicendi studio propo
 gata, facile in primo ortu exting
 potuisset.

§. XLIX.

Summi Pontificis & sacrarum Congregationem decreta ac decisiones.

Bull. magn. Publicis Ecclesiæ negotiis per Ch^m
Conf. 104. mentis XI. obitum intercessis pa
Innoc. XIII. cas Innocentii Constitutiones, & sacra
p. 215. 423. rum Congregationum decreta reperi
885. est: Exstat tamen ejusdem summi Po
tificis Constitutio die vigesima septima
Novembris edita, qua confirmavit gra
tiam Urbini Civitati a Clemente XI
factam, vi cuius unus ex hujus Urbi
civibus, qui in illius Universitate Docto
ratus laurea suscepit Collegio Docto
rum Ejusdem Civitatis adscriptus ef
fixum